

[Ejler Koch.]

selvstyre osv., hvis ikke vi har kommuner af en sådan størrelse, at de kan løse nogle opgaver. Derfor mener jeg, at den frygt, som hr. Niels Helveg Petersen udtrykte for, at der skulle være tale om, at man viser sin dårlige samvittighed over for kommunalreformen ved at støtte dette forslag, bør man ikke have. Kommunalreformen var en bydende nødvendighed, hvis det kommunale selvstyre overhovedet skulle overleve. Det havde sprængt sig selv indefra, hvis man ikke havde gennemført den kommuneinddelingsreform, vi gennemførte.

Man kan i forbindelse med kommunalreformen diskutere den fejl, som delvis er opstået senere, om man har gjort nok for at tilpasse de kommunale styrelsesregler til de større enheder og til hele det voksende krav om nærdemokrati og medbestemmelse, men det er en sag, som jeg håber vi får lejlighed til at diskutere ved en anden lejlighed.

Når jeg alligevel finder, at jeg i den foreliggende sag kan støtte det lovforslag, som regeringen har fremsat, vil jeg gerne fremhæve de synspunkter, der er afgørende for mig.

Det er blevet fremhævet gang på gang, at det er de lokale ønsker og interesser, der må være afgørende. Her tror jeg også, man skal være betænkelig, for havde man lagt afgørende vægt på det, så havde vi ikke fået den nødvendige kommunalreform, for de fleste steder var der i de lokale områder modstand mod kommunesammenlægningerne.

Nej det afgørende for mig i denne sag er, at kommunalreformen i hovedstadsområdet ikke er gennemført med den nødvendige konsekvens. Man har på sydspidsen af Amager i overensstemmelse med kommunernes ønske oprettet en kommune på 10.000 indbyggere, man har bevaret Valensbæk med 10.000 indbyggere, og her står vi over for en kommune, som meget snart vil få 10.000 indbyggere. Så må jeg spørge: hvad er så egentlig formålet med at nedlægge denne ene kommune, som får 10.000 indbyggere, når man alligevel i hovedstadsområdet bevarer to kommuner med omkring 10.000 indbyggere? Jeg har svært ved at se, at der skulle være et nødvendigt formål hermed.

Samtidig vil jeg, som det allerede er nævnt i debatten, gøre opmærksom på, at

Ledøje-Smørum har et højere indtægtsniveau end den kommune, den skal sammenlægges med. Spørgsmålet om det nødvendige serviceniveau i kommunen er ikke et spørgsmål om den økonomiske formåen, men om den politiske vilje til at få et højere serviceniveau.

Det er blevet rejst gang på gang, hvilken afsmitningsvirkning dette spørgsmål vil have i det øvrige land. Det er blevet sagt: ja men vi har sammenlagt meget større kommuner, vi har sammenlagt Nørresundby med Ålborg, vi har nedlagt Hasseris, vi har nedlagt Viby osv. Alt dette er rigtigt, men det har ingen interesse i forbindelse med kommunesammenlægningerne i hovedstaden. For sagen er den, at omkring bysamfundene i det øvrige land var princippet og kriterierne for kommunesammenlægning et andet, end det er i hovedstadsområdet. Kriteriet var nemlig: ét bysamfund — én kommune, og formålet var at skabe en samlet planlægningsmyndighed for bysamfundet. Dette princip blev diskuteret i hovedstadsområdet. Det blev afvist af Zeuthen-udvalget som grundlag for kommunesammenlægningen, idet det nemlig havde betydet, at hele hovedstadsområdet skulle have været én kommune.

Derfor er der ingen afsmitningsvirkning på det øvrige land; for det er andre principper, der har ligget til grund for kommunalreformen end i det øvrige land, og derfor mener jeg ikke, at man behøver at være så forfærdelig bange. Som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, er vi endvidere i hovedstadsområdet i den situation, at vi har en langt bedre planlægningslovgivning, end man har i det øvrige land, dels er de beføjelser, hovedstadsrådet har, større, dels er der penge bag den regionale planlægning. Derfor føler jeg mig helt overbevist om, at planlægningsproblemerne — som for øvrigt allerede i det væsentligste er løst, og der vil ikke ske nogen ændringer i den lokale planlægning som en konsekvens af en sammenlægning — i hvert fald kan løses inden for rammerne af den nuværende kommunestruktur, hvis vi bevarer den.

Ud fra disse betragtninger mener jeg, at det er helt ubetænkeligt at lade Ledøje-Smørum fortsætte som en selvstændig kommune.

Så vil jeg til sidst blot gerne understrege,